

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inzerate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 2 goldinarja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XVIII.

V Celovcu, 10. decembra 1899.

Štev. 34.

Vabilo na naročbo!

Leto se približuje svojemu koncu. Čas je, ko razni listi vabijo k naročbi. Tudi „Mir“ obrača se do svojih prijateljev, vseh naročnikov in rodoljubov s prošnjo: Ostanite nam zvesti tudi v bodočem letu, podpirajte nas v prevažnem narodnem delu, razširjajte list povsodi, dopisujte mu pridno, da bo tem bolj mogel izvrševati svojo važno nalogo! Zvesti naj nam ostanejo vsi stari naročniki, pridruži naj se jim pa čim več novih! Na Koroškem bi se moral naš edini slovenski časopis čitati v vsaki pošteni kmečki hiši, ker je dandanes nastala potreba, da vsakdo izve, kaj se godi po širnem svetu, kar je mogoče doseči le potom časopisov. Cenjene naročnike pa uljudno prosimo, naj čim preje poravnajo naročnino, katero je treba plačevati **naprej**, da se more vzdržati red! Naročnina iznaša na leto 4 krone (2 gld.) Vsakdo naj dostavi, ali je star, ali nov naročnik.

Upravništvo „Mir“-a v Celovcu.

Kdo imenuje sodnike za naše sodnije?

Kratek, a določen odgovor na zgornje vprašanje je: Nemško-radikalna poslanca Dobernik in Lemiš! Drugod bi rekli, da je to čudna, neverjetna prikažen, — pri nas je vse mogoče, zlasti pod sedanjim ministerstvom.

Izpraznjeno je bilo mesto sodnika v Velikovecu po smrti dež. sodn. svetnika Prambergerja. Velikovška sodnija šteje malone same Slovence. Človek bi vendar smel misliti, da tu sem sodi za sodnika samo mož, ki Slovencev vsaj naravnost in odločno ne nasprotuje. A slavna pravosodna uprava na Dunaju, oziroma imenovana gospoda sodijo drugače! Kolikor vemo, bili so v „terno“-predlogu za to mesto samo možje, ki bi bili povsem kos svoji nalogi, ki bi bili vsaj kolikor toliko ne-

pristranski. A dež. sodišče v Celovcu, oziroma nad-sodišče v Gradcu obrača in pravosodna uprava, oziroma nje voditelj, dosti znani Kindinger, obrne! In ta je zoper predlog imenovanih uradov imenoval sodnikom — g. Rotschedla, doslej sodnika v Železni Kapli. Rotschedl je znan kot odločen nasprotnik Slovencev. To imenovanje sta izposlovala poslanca Dobernik in Lemiš, izvršil je je Kindinger.

Imenovana poslanca sta svojemu prijatelju, županu Pinteriču v Velikovecu naznanila brzojavno veselo novico, da je Rotschedl imenovan sodnikom v Velikovecu! To dosti jasno spričuje, v kakšni dotiki sta z imenovanjem in da je Kindinger vstregel samo njihovi želji.

Res značilno je, da se pri nas imenujejo sodniki, ne po tem kakor zahtevajo dejanske potrebe in krajevne razmere, marveč kakor želé in hočejo ultranemški kričači in voditelji. In vse to v slavni dobi slavnega ministerstva, ki je proglasilo, da hoče biti — nepristransko!

Sodnik Rotschedl je služil svoj čas v Šmarju in potem v Slov. Gradcu na Štajerskem, kjer se je povsod kazal hudega nasprotnika Slovencev. Prišel je pozneje v Železno Kaplo. Od te male sodnije spravili so ga toraj nemškutarski kričači, katerim je pravosodni minister takoj storil to uslugo, v Velikovec k veliko večji sodnji.

Način tega imenovanja je tako značilen, da smo ga morali pribiti. Kaže, kdo pri nas prav za prav vlada!

Ljudsko štetje — pred pragom!

S tem hočemo opozoriti vse merodajne naše kroge na priprave, ki se v tostranski državni polovici že delajo za ljudsko število leta 1900., in ki ima biti 31. decembra imenovanega leta do zadnje točke končano.

V kratkem se prične torej štetje — Slovencev kot Nemcev in drugih narodnostij v naši državi in rubrika 11. v popisovalnih polah za to štetje je tista varčna postojanka, za katero se nam gre; ta bode obsegala namreč tokozvani „občevalni jezik“. Veliko se je od gotovih krogov nam Slovencev vsako desetletje škodovalo pri tem

štetju. Tisoči in tisoči Slovencev so se zgubili in skrčili v posameznih kronovinah nam v škodo, pa samo zato, ker nismo bili dovolj pazljivi in samozavestni ljudje pri tem delu. Takemu samooblastnemu postopanju in mrcvarstvu se mora zdaj konec narediti ter skrbeti za to, da se slovenska armada v Avstriji izkaže v polnem številu! Politični uradniki in nam nasprotni župani so postopali proti Slovencev pri zadnjem ljudskem štetju tako samovoljno, da se je tej drznosti kar čuditi. Skrbimo za to, da se l. 1900. pri štetju Slovencev kaj takega več ne zgodi. Naše število naj pride polno na dan in slovenski svoj občevalni jezik poudarjamo tako pred okr. glavarji, dvornimi svetniki itd., kot pred ministri in vlado na Dunaju. Kdor bo tu nas tlačiti in za grlo tiščati hotel, tistemu pokažimo svojo — veljavo iz zavest!

Državni zbor.

Nagodba z Ogersko.

Na dnevnem redu je prvo branje nagodbe z Ogersko. Z dolgimi govori hočejo poslanci desnice zavleči vso razpravo, ker nimajo povoda sedanji vladi dovoliti razne „državne potrebe“. V seji dne 27. nov. je govoril o nagodbi blizu pet ur dalmatinski posl. Biankini. Govoril je večinoma hrvatski in razpravljal razna vprašanja. — Za njim je prišel na vrsto socijalni demokrat Berner.

V seji dne 28. nov. se je končala generalna debata. Govorila sta Čeh Maštalka in nemški nacionalc Kaiser. Potem je sledila dolga vrsta „stvarnih popravkov“, med katerimi je češki posl. Breznovski trdil, da je socijalni demokrat poslanec Cingr pri neki priložnosti 213 gld. 44 kr. obdržal za sebe, namesto da bi jih razdelil med uboge delavce. Breznovski je zahteval, da se naj izvoli tako imenovani grajalni odsek, ker so nekateri socijalni demokratje psovali Breznovskega kot lažnjivca. Ta odsek se je 29. nov. izvolil ter takoj celo umazano zadevo preiskoval. S to stvarjo se je pečala zbornica celi dan. Vspeh je bil ta, da se je graja izrekla dvema socijaldemokratičnima poslancema: Steinerju in Bernerju. Te razprave so se udeležili nekateri Čehi, najbolj pa so psovali krščanski socijalisti socijalne demokrate in poslednji zopet krščanske socijalce. Socijalnim demokratom so očiči-

PODLISTEK.

Zakleta deklica.

(Pravljica.)

V starodavnem času je stal med sv. Štefanom in Šmohorom v ziljski dolini lep grad. Bil je last lepe grofice, ki je pa bila vsled svoje lepote in bogastva tudi jako ponosna. Vsi mladi gospodje iz ziljske doline so jo hodili snubit, a nobeden se ji ni dopadel, nobenemu ni hotela dati roke. Sorodniki so jej svetovali, da naj se omoži, ker čas hitro mine in z njim tudi mladost in lepota, in da naj ne izbira toliko; kajti star pregovor pravi: „Katera veliko izbira, nazadnje še pobira.“ A vse zastonj; mlada grofica si je delala iz vseh norce in postajala je dan na dan prevzetejši.

„Kaj vendar misliš“, pravi njena teta, „kakšen pa mora biti tisti, ki bode našel milost v tvojih očeh?“

Mlada grofica odgovori v svojej ošabnosti: „Res se mi še nobeden ni dopadel, toda, če pride tak, kakoršnega si želim, mu podam roko in s tem tudi vse premoženje.“

„Oh“, izdihnila je teta, „da bi le prišel, toda povej mi, kak bi moral biti, da bi ti bil po volji?“

„Moj okus ni slab“, pravi ošabna deklica; „lep mora biti; kakor kri in mleko mora biti njegovo lice, imeti mora črne lase in žareče oči, nadalje zeleno obleko in zelen klobuk in prijezditi mora na belem konju. Če pride tak, hočem se še jutri zaročiti z njim.“

In glej, takoj prihodnji dan prijezdil je lep in mlad gospod na belem konju, oblečen v zeleno obleko, in zelen klobuk je pokrival njegove črne lase.

Ko je prijezdil pred grad, se je sprehajala grofica ravno na vrtu. Zagledavši mladega gospoda, se je malo začudila, a ker jo ta prijazno pozdravi, ni mogla drugače, kakor pozdraviti ga in peljati v svoj grad. In lepi gost ji pripoveduje, da je že toliko slišal o njeni lepoti in drugih dobrih lastnostih, da je moral priti in se prepričati o vsem tem. Povedal ji je tudi, da je bogat posestnik velikanske graščine Starhant.

„Dà, draga grofica“, pravi nazadnje, „dolgo sem že mislil, se oženiti, toda nisem mogel najti ženske, kakoršno si želi moje srce; danes pa se mi je posrečilo, ko sem zagledal vas; zato sem prepričan, da me morete le vi storiti srečnega.“

In prosil jo je, da naj ga usliši in mu poda roko. In uslišan je bil, nesrečnica mu je podala roko in od tistega trenutka je bila tudi v njegovi oblasti. Še tisti dan je naznanila vsem svojim prijateljem in znancem, da bode jutre njena zaroka in da naj pridejo v njen grad.

Grofica se je na dan svoje zaroke kar lesketala od samih diamantov in zlata. Vodila je svojega zaročenca po vseh sobanah in mu razkazovala svoje bogastvo, tudi skrinjo zlatega in srebrnega denarja mu je pokazala. Ko so se vsi gostje zbrali, predstavila jim je svojega zaročenca, potem pa so se vsedli in jedli in pili.

Med kosilom pade teti, ki je sedela zraven grofice in njenega zaročenca, nož pod mizo. Žena se hitro pripogne in pobere nož, toda groza jo spre-

leti, ko vidi da ima ženin konjsko nogo. Hitro je napravila križ in hotela še grofici povedati, da naj stori istotako, a ženin je bil še hitreji. Zagrabil je svojo zaročenko in jo odnesel skoz okno, seboj pa je tudi vzel tisto skrinjo z zlatom in srebrom.

Gostje so bili vsi kakor okameneli od strahu. Žveplen smrad se je razširil po celem gradu in gostje so morali gledati, da so odnesli zdravi pete, kajti drugače bi vsi poginili. Od tistega časa pa se ni upala nobena živa duša blizu grada, ki je postal kmalu razvalina.

Od tistega časa pa, ko je zapustila grofica svoj grad in se preselila s svojim ženinom v skalnat vrh blizu beljaške planine, Starhant imenovan, je hudo strašilo tam okoli; posebno ob svetih večerih se je slišal jok in stok, da nazadnje tudi živina ni hotela več ostati na planini. To je trajalo mnogo, mnogo let, a zaklete deklice še ni videl nihče.

Bilo je lepega poletja dan, ko je pasel mlad pastirček blizu Starhanta svoje ovce. Bil je pošten in dober fantič, ki je kaj rad prepeval svete pesmi. Ko tako prepeva in si žvižga prav po pastirsko, zagleda naenkrat pred seboj mlado, lepo gospo. Fantič se začudi, a gospa se mu tako sladko nasmehlja, da se je prav nič ni bal. Povabila ga je, da naj gre z njo kvartat, a fantič pravi, da ne zna in da kart še sploh nikdar v rokah imel ni. Gospa je rekla, da ga bo že naučila, položila je karte na tla in učila pastirja kvartat. Tisti dan je pastirčku pretekel tako hitro, da ni vedel, kedaj. Ker je bilo že proti večeru, se je gospa poslovila in obljubila, da drugi dan zopet pride, a samo, da o tem nikomur nič ne pové, ker drugače ne more več priti.

Naročajte in razširjajte „Mir“!

tali kršč. socialci vse surovosti, katere so uganjali v zbornici, posebno pa na shodih.

Tešinska gimnazija.

V seji dne 30. novembra se je razpravljalo ves dan o tem, ali naj prevzame država poljsko zasebno gimnazijo v Tišinu. Poslanec Kubik je to nujno zahteval in utemeljeval svoj predlog s tem, da je v Šleziji 180.000 Poljakov in le 45.000 Nemcev, da imajo tedaj Poljaki pravico, zahtevati gimnazijo s poljskim jezikom.

Dr. pl. Demel je ugovarjal v imenu Nemcev iz Šlezije, češ da je treba ondi nemške gimnazije, ker ljudstvo samo po nemški gimnaziji hrepeni. Dr. pl. Czeez-Lindenwald je podpiral predlog iz kulturnih razlogov in povdarjal, da je poljska gimnazija v Šleziji potrebna.

Poljski poslanci dr. Sokolovski, Sponder, Daszinski in Čeha dr. Kurz in dr. Slama so se iskreno potegovali za poljsko gimnazijo. Dr. Menger in pa Türk sta temu zahtevanju ugovarjala. Zbornica je sklenila potem, da se preneha z govoričenjem, in je volila glavna govornika Swieczija in pa Heegerja, katera sta govorila dne 1. decembra t. l. Govornika sta ponavljala večinoma razloge predgovornikov. Pri glasovanju nujni predlog ni dobil dvotretjinske večine, katera je bila v tem slučaju potrebna in pride torej samo v navadno obravnavo.

Proračunski provizorij.

Dne 1. dec. pričel se je tudi razgovor o proračunskem provizoriju. Prvi je govoril nemško-radikalni posl. Fochler, ki je proslavljal Nemčijo. Med njegovim govorom je prišlo do burnih nastopov med Wolfom in krščanskimi socialisti.

Dne 4. dec. se je razgovor nadaljeval. Govoril je Čeh Šileny, najprej češki in potem nemški.

Spravni pogovori.

Državni voz ne gre naprej. Grof Clary ne more priti do rednega, stvarnega dela v državni zbornici. Vse stranke v državni zbornici pa tudi spoznajo, da tako ne gre naprej, da mora med strankami priti do premirja in da se mora v zboru začeti z resnim, narodom res koristnim delom.

Velika krivica, ki se je storila Čehom z nepogojno odpravo jezikovnih naredeb, se mora popraviti, nasproti pa Nemci vstrajajo tudi na svojem stališču, katerega so proglasili v znanem „binkoštnem programu“. Da se pa vendar pride do kakega sporazumljenja, pričelo se je potrebno gibanje v zbornici sami. Prišlo je do posvetovanj med desnico in levico. Voditelji posameznih strank so se sešli na posvetovanje. Volil se je poseben odsek, ki naj poravná medsebojna nasprotstva in tako uglaadi pot delovanju drž. zbora. A posvetovanja so se dne 5. dec. zopet povsem razbila.

Delegacije.

Dne 30. nov. so se na Dunaju zbrale delegacije, t. j. odposlanstvo obeh državnih zbornic, ki se ima dogovarjati ter sklepati o skupnih potrebščinah avstro-ogerske države. V prvi seji se je izvolilo samo predsedništvo in posamezni odseki. Predložil se je dalje skupni proračun, ki je prvokrat sestavljen v kronski veljavi. Skupna po-

Od tistega časa je prihajala gospa vsak dan. Naučila je fantiča kvartati, in igrala sta vsak dan, a vedno je bil pastirček na zgubi. Pri tej priložnosti omeni nekdanj fantič, da bi moral že veliko zgubiti, če bi igrala za denar, na kar pravi gospa, da ne igrata za denar, ampak za nekaj drugega; za kaj, to mu bode že povedala.

Tako je minulo že več tednov, fantiču pa se je zdelo, kakor bi pretekla samo še le ena ura. Lepi poletni dnevi so postajali vedno krajši, bližala se je jesen in s tem tudi čas, da se planina zapusti.

Nekega lepega dne, ko sta zopet skupaj sedela, je začela gospa fantu pripovedovati, da ona ni bila vedno v tem pustem skalovju, marveč je živela srečno doli v lepi ziljski dolini, dokler se ni strašansko pregrešila v svoji prevzetnosti; od tistega časa je zakleta in mora prebivati v sivem skalovju. Povedala mu je, da je jutre za njo dan rešitve, da jo more rešiti le on sam in da dobi zato skrinjo zlata in srebra, ki jo je njen ženin — zlodej — vzela seboj. Bati se mu ni treba, ker zanj ni nobene nevarnosti. Ko ji fantič obljubi, da hoče storiti vse, kar mu velevala, naredila mu je kolobar, v katerega mora stopiti prihodnji dan in tako dolgo ostati tam, dokler ni vsega konec; povedala mu je tudi, da se bode vsa planina spremenila v ravno polje in ona sama se bo pripeljala v podobi velike kače v kočiji in držala ključ v gobcu, za katerega mora on prijeti in v tem trenutku bo tudi rešena, on pa jako bogat.

Ko prižene fantič drugo jutro svoje ovce, spremenila se je cela planina v ravno polje, sredi katerega se je vila bela cesta. Fant stopi takoj v kolobar in čaka, kaj se bo zgodilo. Kmalu sliši

trebščina znaša 346,704.207 kron, pokritje pa 9,356.706 kron, torej čista potrebščina 337,347.501 kron. V pokritje te svôte se bodo porabili carinski preostanki v znesku 124,950.089 kron. Po odbitku te svôte od skupne čiste potrebščine se pokaže svôta 212,397.412, katero pokrijeta državni polovici po dogovorjenem kvotnem razmerju 34:4 do 65:6. V primeri s proračunom za tekoče leto je gorenja konečna svôta za 2,080.292 kron manjša. Proračun se razdeli sledeče: zunanje ministerstvo zahteva skupne potrebščine 10,481.331 kron, vojno ministerstvo 291,729.482 kron, za mornarico se zahteva posebej 39,896.500 kron, toraj se zahteva za skupno vojno moč blizu 332 milijonov kron; skupno finančno ministerstvo zahteva 4,285.713 kron, najvišji računski dvor 311.182 kron. Za vojaštvo v Bosni in Hercegovini se nahaja v proračunu še posebej 7,302.000 kron. Skupna čista potrebščina za vojno je po poročilu le za 954.180 kron večja nego letošnja, za mornarico pa 3,108.340 kron. — Med večjimi postavkami v vojnem proračunu nahajamo svôto 9,482.342 kron za povišanje častniških plač, za večerjo vojakom 1,477.788 kron. Za poskuse z novimi topovi je v proračunu 80.000 kron. — Iz navedenih števil je pač razvidno, da provzročna naši državi največ bremen, blizu 170 milijonov goldinarjev, vojaštvo.

V petek, dne 1. t. m., je vsprejel cesar obojno delegacijo. Na izraze udanosti je cesar odgovoril: Z odkritim zadovoljstvom vsprejem izjavo Vaše udanosti. Spominjam se tem povodom ganjenega srca brezštevilnih pojavov udanosti in sožalja ob smrti cesarice. — Razmere z vnanjimi državami so nespremenjeno prijateljske, zlasti z našimi zavezniki. Kot nadaljno poročstvo miru omenjam složno postopanje držav na mirovnem shodu v Hagu, ki se je vršil po velikodušni sprožitvi ruskega cara in ki vstreže mojemu hrepenenju po miru. Lojalne prijateljske razmere vladajo med našo državo in Rusijo, ki skupno in zato vspešno postopata na Balkanu. Gledé vojske v Afriki vzdržuje Avstrija strogo nepristranost; jaz želim, da se vojska kmalu konča. Gledé zvišanja stroškov za vojaštvo pravi vladar, da je omejeno samo na najnujnejše potrebe. Razmere v Bosni in Hercegovini naravno napredujejo, tudi letos se bodo troški obeh dežel pokrili z lastnimi dohodki. Nato se je cesar razgovarjal s posameznimi poslanci, in sicer največ o delovanju državnega zbora ter o spravnih poskusih.

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Deželna zavarovalnica za živino.) V 35. seji dež. zbora dne 2. maja t. l. se je sklenilo napraviti deželno zavarovalnico za živino. Vlada je dotična pravila potrdila. Da pa more ta zavarovalnica začeti poslovati, je razposlal deželni odbor vsem občinam dopise, v katerih je poučuje o namenu in koristi takih zavarovalnic in ob enem pozivlja, naj občinska predstojništva sprejemajo oglasila za zavarovanje. Ker more zavarovalnica s svojim delovanjem pričeti še le tedaj, če je oglašanih tisoč repov govedi ali tisoč konjev, bode mogoče začeti še le tedaj, ko pridejo vprašalne pole nazaj ter se je naznanilo toliko živine.

drdranje kočij in črez nekaj časa že zagleda črno kočijo in šest črnih konj, katerim je švigal iz gobca in očiji žareč plamen. Fant se vstraši in srce mu trepeče, ali bil je še volje, rešiti ubogo devico, toda ko vidi v kočiji grozovito pošast, ga obleti groza in ni se upal vzeti ključa. V tem je kočija oddrdrala, slišal se je še strašen jok in stok, potem pa se mu je naredila tema pred očmi in ko je zopet prišel k zavesti, bilo je vse tako, kakor popred, planina in skalovje. *Ošbolt.*

Popolnoma zadovoljen.

Bogat graščak postavi sredi lepega vrta lepo hišo ter napiše na vrata: „To hišo z vrtno podarim njemu, kdor mi dokaže, da je popolnoma zadovoljen in srečen!“

Nekaj dnij pozneje stopi tujec pred graščaka, poprosi ga hiše in vrta, rekoč, da je popolnoma srečen in zadovoljen. Graščak mu odgovori: „Ne obotavljaj bi se ni trenutek, ko ne bi bil prepričan, da to, kar trdite, ni res. Zakaj, ko bi bili s sedanjim imetjem popolnoma srečni in zadovoljni, ali bi si še želeli te hiše z vrtno?“

Smešničar.

* (To je res.) Kmetica pokaže vinjenemu možu kravo, srebajočo vodo iz žleba: „Glej!“ mu pravi, „vzemi si kravo za izgled, ta ne pije nikdar čez žejo.“ — Mož: „Res, rad ti to verjamem! Ko bi moral jaz piti vodo ne pa vino, bi tudi jaz nikdar ne pil čez žejo.“

Če se naznani samo tisoč repov ene vrste, se bo začelo samo z zavarovanjem dotične živine (govedi ali živine). V vsaki občini, v kateri bodo objavili vsaj sto repov ene ali druge vrste za zavarovanje, se napravi krajevna zveza (podružnica). Po večjih občinah more se pa napraviti tudi več takih zvez, in majhne občine se lahko združijo v eno zvezo. Te manjše krajevne zveze (podružnice) se bodo potem združile v skupno deželno zvezo. — Pokazalo se je doslej, da je to edino mogoči način zavarovanja živine. Take zavarovalnice po drugih deželah tudi že dobro delujejo. Krajevnim zvezam pripada polovica vplačanih doneskov, ali one morajo plačevati tudi polovico škode. Zato so primorane, da delajo z največjo skrbjo in previdnostjo. — Zavarovalnica se torej more le vpeljati, če kmetje pokažejo zanj dosti zanimanja ter so pripravljeni, pomagati si s samopomočjo.

Iz Celovca. (Zoper zavarovalne agente.) C. kr. deželno nadsodišče za Štajersko, Koroško in Kranjsko je izdalo podrejenim sodnijam ukaz, kako se jim je strogo ravnati v tožbah, katere vlagajo razne zavarovalnice zoper stranke, ki nočejo več plačati premij itd. Zgodi se dostikrat, da agentje lové ljudi z raznimi obljubami za svoje zavarovalnice, da jim ne pojasnujejo vseh zahtev in dolžnostij in tako potem lahko pride do tožb, kar je strankam na veliko škodo. Tudi agentje skušajo ljudi z raznimi govoricami odvracati od deželne zavarovalnice v Celovcu. Ta bode vse take agente sodnijsko zasledovala.

Iz Velikovca. (Volitev v okrajni šolski svet.) V nemško-liberalno-nacionalnem taboru vlada zopet veliko veselje, ker sta pri volitvi v velikovski okrajni šolski svet, katera se je dne 29. listopada t. l. na tukajšnjem okrajnem glavarstvu po županih vršila, bila izvoljena pristna nacionalca: velikovski župan Pinterič in pliberski župan Metnic. Že od nekdanj vladajo v našem okrajnem svetu naši nasprotniki, in tudi to pot, ker je od 30 občin, ki spadajo v naše okr. glavarstvo, 17 v nemško-liberalnih in le 13 v slovenskih rokah, ni bilo pričakovati drugega izida, posebno še, ker žal mnogo našincev zaradi oddaljenosti ne pride k taki volitvi. Občine volijo v okrajni šolski svet tri zastopnike za dōbo šestih let. Dosedanji zastopniki občin so bili gg. baron Helldorf, Punzengruber in Sejfric. Ker je g. Punzengruberju šestletna dōba potekla in ker je g. baron Helldorf umrl, tedaj je bilo treba dva nova zastopnika voliti. K tej volitvi je došlo 16 nemško-liberalnih županov, oziroma njih namestnikov, in le šest našincev. Pliberski župan Metnic drznil se je celo s posebnim govorom nemško-liberalna kandidata priporočiti. Ker so našinci videli, da so v manjšini, so se glasovanja zdržali, to je storil tudi gališki župan, dasi ni naš somišljenik, in tako sta nasprotnika enoglasno „zmagala“. Akoravno drugega izida pri takih razmerah ni bilo pričakovati, vendar, ker naši nasprotniki niso volili kaka zmerna moža, ampak celo dva najhujša zagrizenca, ta volitev zopet jasno kaže, da od naših narodnih nasprotnikov, dasi se nam pri volitvah še tako prijazne delajo, nimamo drugega pričakovati, kakor narodno smrt. S to volitvijo so si dali liberalni kmečki župani pa sami najhujše „ubožno spričevalo“. Kmetje (liberalni seveda) se niso povzpeli tako daleč, da bi volili dva moža iz svoje srede. Ali ga niso imeli, ali kaj, da so segli po najhujših nasprotnikih, po Pinteriču in Metnicu! Sramota za nje same! To priča, kako velika je liberalna samozavest! Ali se bodeta ta dva potegovala za koristi kmetov? Vsekako je tudi sramotno za nas Slovence, da v našem okrajnem glavarstvu majhna peščica, le 9535 Nemcev in nemškutarjev, zaukazuje v šolskih rečeh 43.634 Slovincem. Na vsak način moramo na vse pretege na to delati, da dobimo mi Slovenci pri prihodnji volitvi tudi ta zastop v svoje roke. Ker je dozdej že 13 občin v naših rokah, tedaj je treba samo še tri občine si priboriti in potem imamo večino. Tedaj delajmo neumorno in zmaga bo naša!

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. (Olepšava v cerkve.) Kakor sem svoječasno poročal, dobila je naša farna cerkev lani v novih prekrasnih klopeh zelo lep kinč, letos pa smo storili v olupšanju cerkve zopet imeniten korak naprej. Zadnja stena za lepim gotičnem glavnim altajem je bila dozdej z kričečo rudečo barvo prav neokusno slikana, enako kakor stena v kaki mesnici. V letošnji jeseni smo dali na tem mestu vso ometo do kamna odpraviti in z novo ometo ometati. Na še mokro ometo je potem slikal (fresko) na obeh straneh glavnega altarja naš koroški rojak g. Peter Markovič, akademični slikar v Rožku, podobi sv. apostolov Petra in Pavla v nadčloveški velikosti. Vsaka podoba se nahaja v zelo lepo izvršenem gotičnem okviru, ali reči moramo, da ste se g. Markoviču tudi podobi prav dobro posrečili. Barve so zelo lepo in okusno sestavljene, obrazi obeh apostolov so nujnomu značaju primerni, iz obraza sv. Petra se odseva odločnost in gorečnost, iz obraza sv. Pavla pa duhovitost in ob enem odločnost. Posebno dobro je

zadeta obleka, katere grbe so res naravno in lepo dovršene. Podobi pa niste kake kopije, ampak so prav izvorno delo g. Markoviča. Stali so podobi 200 gld. Mladega svojega umetnika tedaj prav toplo priporočamo preč. slovenskim cerkvenim predstojništvom posebno na Koroškem za izvrševanje cerkvenih slik. Ne hodimo torej drugam, ko nam dolžnost veleva, podpirati v prvi vrsti svoje domače sinove. Svoji k svojim!

Iz Trušenj. (Pogreb.) V Štriholčah je umrl dné 28. nov. spoštovani kmet stare korenine, g. Matej Gros, p. d. Krošl, star 70 let. Kako spoštovan je bil pokojnik, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudstva. Rajni Krošl je bil velik dobrotnik naše prijazne cerkvice na Želinjah. Mnogo je zanjo žrtvoval. Zadnja leta je vedno bolehal na nogi, nazadnje iskal pomoči tudi pri usmiljenih bratih v Št. Vidu, a zastoj. N. p. v m.!

Iz Želinj. (Shod.) V lepih prostorih tukajšnjega župnišča vršil se je v nedeljo dné 3. dec. shod kat.-pol. in gosp. društva. Shod je bil takoj po službi božji in kmetje, bližnji in daljni, so se ga udeležili v jako lepem številu. Nakateri naši „prijatelji“ so sicer tudi ob tej priliki pokazali svoje rožičke ter odvrčali ljudi od shoda, a brez uspeha. Lepo tako hujskanje gotovo ni, in „liberalno“ tudi ne, da se hoče ljudem zabraniti poslušati poučne in koristne govore. A ravno resnice, pouka se naši liberalci bojé in zato se toliko branijo naših shodov. Udeležilo se je našega shoda tudi več nasprotnikov, a njim na čast bodi povedano, da so se obnašali mirno in da se je shod vseskozi vršil v najlepšem redu. Gg. Podgorc in Rozman sta nam razložila namen, pomen in delovanje zadrug. Zanimanje za tak pouk je med ljudstvom jako veliko in zadržana misel očitno napreduje! — Isto nedeljo smo obhajali praznik našega cerkvenega varuha, sv. Frančiška. Imeli smo tri sv. maše. Vernikov je prišlo nepričakovano veliko iz domače in iz sosednjih far.

Iz Pliberka. (Pogreb. — Poroka.) Dnó 20. nov. je bil v Libučah pogreb sicer neznanega, bi rekel, a vendar znamenitega moža. Ta je bil Šimon Štumpf, 48 let hlapec pri enem in istem gospodarju, namreč pri Skuku v Senčnem kraju. Ta mož je bil rodom Nemeč od Št. Vida na Glini in je pred leti prišel v podjunsko dolino kot navaden delavec, ter je tu trajno ostal. Skukov Šiman se je odlikoval po svoji dolgi in zvesti službi na enem kraju ter s tem, da je svoje kristjanske dolžnosti vedno natanjko spolnoval, kar svedoči njegov prejšnji in sedanjí vzorni gospodar, kakor i vsi, ki so blagega, 74 letnega pokojnika poznali. Lanskega leta je bil ranjki za svoje službovanje odlikovan s častno kolajno, pa ta mu je bila čisto na tihem izročena. Bil je vselej zdrav, toda dné 7. nov. se je vsled majhnega ognja bližnje hiše prestrašil in zbolel. N. p. v m. — Istega dné je bila v naši fari lepa ženitev. V farni cerkvi sta bila namreč po svatovski maši ob 1/2.11. uri poročena mladi kmet in vrl Slovenec Mat. Hartman p. d. Hartman in Terezija Kušej p. d. Hrastova hči, oba iz Spodnjih Libuč. Novoporočenima najiskreneje častitamo!

Od Sv. Danijela nad Pliberkom. (Tat — ustreljen.) Z ozirom na zadnje poročilo v „Miru“ „tat ustreljen“, naj služi v pojasnilo in v razgovor pošteni kmetov v Strojni opomba, da omenjeni tat ni bil kmet v Strojni, temveč gostač („ofer“) v tako imenovani Vrhovski bajti, katera spada pod libeliško občino in farno. Svoje protipostavno „rokodelstvo“ je pa izvrševal v fari strojniki in št.-danijski. Kradel je vse, kar mu je prišlo pod palec: moko v mlinih, meso iz shramb, oblačila in nazadnje pri kmetu Zevniku v Št. Danijelu po noči kravo, za katero je dal življenje. Kravo, ki je bila breja in zato iti ni mogla, je tako tepel po nogah, da je bila sama kri; nekaj dnij po tem je bil od orožnika dvakrat ustreljen v obe nogi. Ali to ni poseben slučaj? Kakor tat do krave, tako orožnik do tate! Tak žalosten konec moža v najlepši dobi življenja bodi v svarilo tistim, ki ne spoštujejo sedme zapovedi božje. Ko se je v okolici razglasilo, da je tat Kosmač v Celovcu umrl, mu je sicer vsak voščil mir in pokoj — saj miru ne sebi, ne drugim na svetu ni privoščil — pa tudi vsak si je oddahnil z besedami: Dobro da je umrl, saj škoda ga ni. In ker pregovor pravi, da „jabelko ne pade daleč od debla“, naj še omenim, da je nezakonski sin Kosmača, 10letni šolar v šentmihelski šoli, „vreden“ sin svojega očeta. Krade kakor sraka v šoli, doma in po tujih hišah. Beseda, ne lepa ne ojstra nič ne pomaga, a tepsti ga — je po šolski postavi prepovedano. Gg. učitelj in katehet imata ž njim velik križ. Bog daj drugače nadarjenemu šolarju milost spreobrnenja!

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Odhod. — Godovanje. — „Korotana“.) Te dni nas je zapustil učitelj g. Anton Krainz, da kot učiteljski voditelj v Mohličah nadaljuje svoje delovanje. Pri odhodu se je baje solzilo njegovo oko, a za njim

solz gotovo ni teklo. — Na dan 25. nov. se je v cerkvi sv. Katarine, kakor vsako leto, vršil cerkveni shod. Vreme je bilo krasno, najlepši jesenski dan, kakor ga na ta praznik že leta in leta ne pomnimo. Radi tega je na prijazni Katarinski hribček prihitela nebrojna množica vrlih in pobožnih Podjunčanov počastiti sv. devico in mučenico. Že pri prvi sv. maši je bila cerkva polna vernikov. Slovesno sv. mašo je daroval domači g. župnik. Lepo ubrano in umetno petje je preskrbel domači mešani zbor, o katerem z veseljem omenimo, da se je, četudi iz skromnih začetkov, že dokaj dobro razvil. — V nedeljo 26. nov. je pri prvi božji službi prvokrat zopet nastopil prav dober kvartet novo oživljenega „Korotana“. Poslušalce je kar očaralo lepo petje, osobito blagoglasen prvi tenor. Upamo, da se tem pridruži še kmalu večje število pevcev in da se v „Korotanu“ začne zopet novo življenje. Le vztrajno naprej!

Od Drave. (Cerkvena slovesnost.) Take slovesnosti na Dravi nihče ne pomni, kakor smo jo imeli letos 19. nov. Do sedaj sta pela v stolpu samo dva zvonova, veliki in manjši; srednjega je manjkalo, ker je bil ubit. V cerkvi pa je stal do zadnjih dnij samo eden altar in še ta je bil jako boren in neznamen. Ta dva nedostatka sta sedaj odpravljena. V znatno povečanem in dostojno oplešanem presbiteriju stoji sedaj lep nov altar sv. Miklavža, delo domačega umetnika g. Oblaka iz Celja. V stolpu pa visi nov srednji zvon, 2777. delo svetovno znane Samassa-tove tvrdke v Ljubljani. Tolika izprememba v župnijski cerkvi v tako kratkem času, to ni karsibodi za tako majhno župnijo, ki ima okoli 500 duš. Ne vemo komu naj bi se bolj čudili, ali neumornemu prizadevanju in vnetosti za lepoto hiše božje veleč. g. Ant. Gabronu, župniku v Škočidolu, ki oskrbuje sedaj to župnijo, ali pa izvanredni požrtvovalnosti in darežljivosti dravskih župljanov, med katerimi je g. župnik za cerkvene poprave nabral leto svóto 1900 gld. Zvon je blagoslovil mil. g. stolni korar dr. J. Sommer. V imenu preč. gosp. knezoškofa se je na to radodarnim župljanom prav iskreno zahvalil za tako izvanredno požrtvovalnost, potem pa v krasni pridigi razlagal pomen zvona. Naslanjajoč se na besede sv. evangelija, ki se poje in bere pri posvečevanju zvonov: „le eno je potrebno“, pokazal je odlični govornik v izbornem in ganljivem govoru, kako nas zvonovi s svojimi glasovi dan na dan opominjajo, da le eno je potrebno, namreč služiti Bogu in zveličati svojo dušo. Na to pa je g. korar pristopil k novemu altaru, na katerem so preje blagoslovili kip sv. Miklavža in druge podobe, ter na njem med veliko asistenco prvič opravil slovesno sv. mašo. Národa se je zbralo iz sosednjih župnij ogromno. Zvon, ki je težek nekaj čez 8 centov, ima jako lep glas, in je lično vlit. Ima 4 izbočene podobe. Napis ob spodnjem robu zvona se glasi: „Darovali župljani leta 1899.“ Župljani so korenite in res lepe pa tudi vsega priznanja vredne prenovitve v hiši božji silno veselí. So pa tudi g. župnijskemu upravitelju jako hvaležni za njegov trud in velike skrbi. Bog daj, da bi to veselje vedno kazali s pridnim obiskovanjem oplešane hiše božje! — Pri obedu, kateri je bil v splošno zadovoljnost pripravljen v pošteni krémi g. Gajlerja, nadučitelja v p., moža stare korenine, so se v napitnicah spominjali vseh dobrotnikov (katerih nekaj je bilo tudi povabljenih), posebno pa Mlinarčeve hiše, ki je v imenovane namene sama darovala okoli 300 gld. Bog bodi vsem dobrotnikom bogati plačnik!

Novičar.

Na Koroškem.

(O družbi sv. Mohorja) je priobčil v Rimu izhajajoči sloveči dnevnik „L'Osservatore Romano“ dolg, vrlo zanimiv in lep članek. — Kaj boljše zamišljenega in urejenega kot je slovenska družba sv. Mohorja — tako piše ta list — katoliško gibanje za razširjanje dobrega tiska še ni ustvarilo. Misel, spočeta v glavi gorečega škofa Antona Martina Slomška, je bila naravnost velikanska. Družba, postavljena na strogo katoliški temelj, šteje danes v približno en milijon tristotisoč duš broječem národu — 78.103 ude, to je 6 odstotkov vseh Slovencev. Dopisnik nato razlaga obširno namen in upravo družbe. O namenu lepo pravi: Družbe edini in nad vse plemeniti namen je, vzgajati in poučevati slovensko ljudstvo v krščanskem duhu ter ohranjati v njem katoliško vero z razširjanjem dobrih knjig. O knjigah se izraža tako-le: Knjige so vrejene najboljše in so prava dobrota za ljudstvo. Vsako leto podaja družba kar najraznovrstnejšega berila: nabožna knjiga se vrsti s poljudnopolučno, gospodarsko-praktiška z zabavno itd. Potem nasteva za vzgled nekaj najlepših del, ki jih je družba za časa svojega obstanka že izdala. S posebno pohvalo omenja dr. Lampetove „Zgodbe“, katere bodo

veliko koristile ne le priprostemu narodu, marveč tudi omikancem, pred vsem duhovščini. Dalje priporočá Lahom, naj si ustanovijo slično družbo. — Nam Slovincem bodi pohvala odličnega laškega lista v bodrilo, da se vedno bolj oklenemo naše družbe sv. Mohorja, da jej pristopamo v čim največjem številu!

(Sveto leto.) Za prihodnje leto 1900. je oznanil sv. Oče Leon XIII. „sveto leto“, ki se pa obhaja takrat samo v Rimu. Po drugih krajih se bo obhajalo še le l. 1901. Dotično papeževó pismo se bode prebralo vernikom s prižnice tretje adventno nedelje. — Začetek sv. leta za Rim se bo oznanil s četrtturnim zvonjenjem dné 24. dec. t. l. ob 4. uri popoldne. V vsaki farni cerkvi se obhaja zadnje tri dni v letu tridnevnic pred izpostavljenim Najsvetejšim.

(Iz deželnega šolskega sveta.) Za dóbo 6 let so imenovani za ude c. kr. deželnega šolskega sveta koroškega gg. stolni kanonik dr. A. Müller, ravnatelj celovške realke Jož. Opl, evangelski pastor R. Johné in ravnatelj beljaške gimnazije A. Zeehe. Le-ta je imenovan na mesto vadniškega učitelja g. K. Preschern-a. — Ta imenovanja so v marsičem značilna. Nasprotniki so g. Preschern-a smatrali kot Slovence in ga imeli za nekakega zastopnika Slovencev v deželnem šolskem svetu. Mi ga seveda nikoli nismo mogli upoštevati kot Slovence, ker se nam je kazal povsodi nasprotnega. Sedanja vlada pa ni smatrala niti to več za potrebno, da pošlje v deželni šolski svet vsaj kakega „Parade-Slovenca“ in je na njegovo mesto imenovala Nemca! Nov dokaz, kako so nam „naklonjeni“. — Presenečiti je moralo, da so poklicali v deželni šolski svet beljaškega gimnazijskega ravnatelja in ne celovškega. To se spravlja v dotiko s tem, da so beljaški gimn. profesorji ugovarjali „Bismark“-ulici, dočim celovški, kakor zadnjič omenjeno, o tem trdovratno molčé!

(Inštalacija.) V soboto dné 9. decembra ob 1/2.9. uri zjutraj je mil. gosp. knezoškof v celovski stolnici inštaliral preč. gosp. državnega poslanca in predsednika družbe sv. Mohorja Lamberta Einspieler-ja na stolno proštijo. Na mnogaja leta!

(Duhovske zadeve.) Č. g. Franc Virnik, župnik v Lipi, pride za kanonika v Gospo sveto. — Župnijo Št. Urban je dobil č. g. N. März, župnik v Širnici. — Razpisane so do 9. januarja župnije: Kamp, Širnica in Nemški Grebinj.

(Judeževi groši.) Nemški „schulverein“ bode letos prižgal božična drevesca v naslednjih šolah: Železna Kapla, Rožek, Vetrinj in Mohliče. Vodja Steinlechner v Celovcu je dobil v ta namen od „schulvereina“ samega 200 gld. in „od drugih strani“ tudi 200 gld. Radovedni smo, kje so tiste „druge strani“. Ne motimo se bržkone, ako rečemo, da pridejo svóte v ta namen tudi iz blaženega „rajha“. Vidi se torej, kako „schulverein“ ne skrbi za nemško deco, marveč se vsiljuje le na slovenske kraje, da z Judeževimi groši lovi slovenske otroke.

(Osebne novice.) Iz deželnega šolskega sveta izstopivši vadniški učitelj g. K. Preschern je dobil zlati zaslužni križec s krono. — Sodnik v Železni Kapli, g. A. Rotschedl je prestavljen v Velikovec, gosp. J. Krištof iz Šmarja v Železno Kaplo. Za sodnika v Pliberku je nastavljen g. sodn. pristav H. Detitscheg. Dosedanji sodnik v Pliberku, g. Schaden, je stopil v pokoj.

(Da je slovensčina na Koroškem ravnopravna), kakor je zadnjič razsodilo najvišje sodišče, nekaterim ljudem noče iti v glavo. Celo listu „Kärntner Zeitung“ zdelo se je to čudno, a sedaj je Wolfovo glasilo prineslo o tem dolg članek, v katerem jadikuje, zavija in toži o +++ Slovincih. Na razne neslanosti onega lista odgovarjati, res ni vredno. Iz vsega se vidi, da je pisal oni članek mož, ki je v ozki vezi z našim sodiščem. Da ima i Slovenec kaj pravice, to mu noče v glavo. Vjeda se zlasti nad dr. Kraut-om, češ da je samo on vzrok, da se zahteva slovensko uradovanje. To je pač najboljše priporočilo za g. doktorja. Vjedanje nasprotnikov mora biti Slovincem le povod, da povsod in vselej odločno in neustrašeno zahtevajo svoje pravice!

(Četrto porotno zasedanje) letošnjega leta je v Celovcu od 11. do 18. decembra. Pred porotnike pride 17 oseb. Med njimi je tudi gosp. Tschulik, urednik lista „Kärntner Zeitung“, katerega toži častna dvojica Dobernik in Lakner, katero je Tschulik malo trdo prijel in ki ga zdaj toži radi „razzaljenja časti“.

(Kronska veljava) se vpelje z novim letom 1900 kot edina veljava namesto sedanje „avstrijske veljave“. Vsi javni računi itd. in tudi zasebni, se bodo morali od tega časa naprej voditi v kronski veljavi. Uradno se bo torej šteló in plačevalo samo še po kronah. Tudi razna društva in družbe, posojilnice itd., ki morajo javno polagati račune, bodo morale računati samo po kronah.

(Nove poštnine.) Z novim letom dobimo nove pisemske znamke, dopisnice, nakaznice itd. in

poština se bode na novo uredila. Odpravi se do-
sedanja dostavnina in za dostavljanje pisem na de-
želi in časnikov ne bode več treba plačevati. V
mednarodnem prometu se zviša poština od 10, ozi-
roma 20 krajcarjev na 25, oziroma 50 beličev.
Dopisnice bodo stale 5 beličev, za tiskovine se je
moralo plačati 2 krajcarja, sedaj 3 beliče. Za pri-
poročena pisma se zviša pristojbina na 25 beličev.

(Požari.) V Apačah sta pogoreli dné 28. nov.
dve veliki kmetiji. Zažgal je 6leten fant, ki je
igral z vžigalicami. V veliki nevarnosti je bila vsa
vas in tudi cerkev. Na pomoč je prihitela požarna
bramba iz Šmarjete. — Na Grebinski gori je po-
gorela Melišnikova kmetija.

**(Celovška policija pred celjskim sodi-
ščem.)** G. učitelj Gostinčar, ki je bil ob priliki
celjskih izgredov tako hudo napaden od celjske
fakinaže, da se je moral v smrtni nevarnosti braniti
z revolverjem, je tožil celovška policaja Lehr-
mana in Radifa, da sta ga pri aretiranju telesno
poškodovala. Policaja sta nezavestnega Gostinčarja
tako trdo uklenila, da so ga grozne bolečine na
roki zbudile iz nezavesti. Ko je v bolečinah Gos-
tinčar zaklical: „Jezus, Marija!“ je jeden poli-
cajev zaklical: „Prokleti bindišarski pes, ti bom
že pomagal streljati!“ Policaja sta vse tajila in
bila oproščena. — To obnašanje celovških policajev
treba pribiti! Kakor znano, zahteva naš „slavni“
mestni zbor, da morajo biti policaji „nemške ná-
rodnosti.“ Svojo „korajžo“ pa kažejo ti gospodje ve-
likokrat na nepravem mestu.

(Droblj.) Proti socialno-demokratični agi-
taciji med železničarji je izdalo železniško rav-
nateljstvo v Beljaku strogo naredbo. — V Škofičah
je dné 26. nov. pri drsanju na ledu utonil v Trat-
nikovem ribnjaku 12letni M. Kues. Udrlo se je
dvema fantoma. Eden se je še rešil, imenovani
pa je našel smrt v vodi.

Po drugih slovenskih deželah.

(Iz Ljubljane.) Praktični kurz v knjigo-
vodstvu za posojilnice in gospodarske zadrage,
katerega priredi „Gospodarska zveza“, bode od 27.
do 30. decembra. — Vseslovenski delavski
shod se vrši dné 6. in 7. januarja prihodnjega leta.
— Dné 4. dec. je tukaj umrl po daljšem bolehanju
g. Iv. Perdán, predsednik trgovinske zbornice,
deželni poslanec itd. Pokojnik je bil vrl národnjak;
podpiral je zlasti družbo sv. Cirila in Metoda ter
njej v korist založil užigalice družbe sv. Cirila in
Metoda. Blag mu spomin!

(„Der Süden“) je že dobro poznat list za
politiške, kulturne in gospodarske interese Hrvatov
in Slovencev. List prinaša obilo zanimivega gra-
diva v vsaki številki, in ker se odločno poteguje
za koristi slovenskega in hrvatskega národa, ga kar
najtopleje priporočamo. Stane za celo leto 4 gld.,
za pol leta 2 gld. Uredništvo in upravnštvo je na
Dunaju, I. Plankengasse 4.

**(Podporno društvo za slov. visokošolce
na Dunaju)** je imelo dné 14. nov. svoj občni zbor.
Izvolil se je nov odbor. Že v prvi odborovi seji
se je razdelilo čez 200 gld. podpor. Prošenj za
podpore je bilo dvainpetdeset. Upati je, da bodo
Slovenci to društvo tudi letos radodarno podpirali,
da bode odbor mogel zadostiti težki svoji nalogi.
Odbor prosi še posebej izdatne podpore slavnih slo-
venskih posojilnic, mestnih in raznih drugih za-
stopstev. Darove je pišljati I. blagajniku gosp.
dr. Klem. Seshun-u, dvornemu in sodnemu od-
vetniku. Dunaj I. Singerstrasse 7.

(„Gospodarska zveza“) v Ljubljani je iz-
dala jako zanimivo in obsirno letno poročilo. Isto
se bavi z zadrgami, ki so pri zvezi. Letopis ob-
sega: 1. Predgovor. 2. Splošno poročilo o kreditnih
zadrugah. 3. Seznamek posojilnic, katere so pri-
glasile svoj pristop k „Gospodarski zvezi“. 4. Letno
poročilo ljudske posojilnice v Ljubljani. 5. Denarni
promet posameznih zadrug in skupni denarni pro-
met istih. 6. Račun zgube in dobička posameznih
zadrug in istih skupni račun. 7. Račun bilance
posameznih zadrug in istih skupni račun. 8. Kako
je ustanavljati Raiffeisen-ove posojilnice? Uzorna
pravila za iste in vse dotične prošnje do oblastev.
9. Vse postave tikajoče se Raiffeisen-ovih posojilnic
in ostalih zadrug. Letopis dobijo vse zadrage, ka-
tere so pri „Gospodarski zvezi“; v slučaju pa če
ga kdo drugi želi dobiti, naj se obrne do ravna-
teljstva imenovane zveze, katero mu ga dopslje
proti odškodnini. Najbolj nas je razveselil zadnji
del „Letopisa“, v katerem imamo navedene vse po-
stave do slednjega časa, tikajoče pridobitnih in go-
spodarskih zadrug. Istih do danes nimamo niti v
nemščini.

(Pazite na otroke!) V Trstu sta se dné
28. nov. najstletni A. Marusig in petletna Ida
Rauber igrala pri odprtem oknu neke hiše v via
Ireneo. Nakrat sta zgubila ravnotežje in padla iz
tretjega nadstropja na dvorišče, kjer sta obležala
mrtva. — V Solkanu so pustili v neki hiši štiri-
letnega otroka samega blizu ognja. Otrok se po-
makne k ognju, pade vanj ter zgori.

(Prorok o koncu sveta — zaprt.) V Mu-
nah v Istri so vtaknili v zapor velikega proroka,
nekega Jos. Klaiča iz Dalmacije. Hodil je po va-
seh in prerokoval konec sveta. Tistim, ki so mu
dali groš, je obljubil, da jih komet ne bo ubil, nego,
da bodo prišli celi na „drugi svet“.

(Drobne novice.) Na Dobrovi ob Ljubljani
so pogorela dné 18. nov. poslopja dveh posestnikov.
Škode je okoli 10.000 gld. — Umril je dné 16. nov.
nenadoma na postaji Slov. Bistrica č. g. Marko
Stuhec, župnik v Stanicah pri Konjicah, star 59
let. Blag mu spomin!

Križem sveta.

(Koliko se pridelava v naši državi.) V naši
državi se pridelava 109 milijonov hektolitrov pšenice
in ječmena, 44 mil. hl. rži, 38 mil. hl. turšice, 67
mil. hl. ovsa, 128 mil. hl. krompirja, 6·5 mil. hl.
vina, 17·4 mil. piva (samo Avstrijska brez Ogerske),
11 mil. meterskih stotov železa in 311 mil. met.
stotov premoga. Konjev, oslov in mul se redi v
naši državi 3,780.000, govede 15,830.000, ovac in
koz 20,700.000 in svinj 9,500.000.

(Naša država) ima zemlje 676.648 štirirjaških
kilometrov. Te zemlje je 39% njiv, 25% trav-
nikov in pašnikov, 30% je gozda, 6% pa je ne-
rodovitne zemlje. Naša država izvažala svojih pri-
delkov za 814 milijonov goldinarjev, uvažala pa jih
za 714 milijonov goldinarjev.

(Za resničnega delavca) ni prostora niti med
socialnimi demokrati! Osrednje vodstvo social-
nih demokratov v Avstriji in Nemčiji nima ni jed-
nega pravega delavca (proletarca) v svoji sredi.
Ravno taka je s socialno-demokratičnimi poslanci.
Židov imajo med seboj dovolj, dasi je to izključno
„delavska“ stranka!

(Na Bismarkov grob) je šlo dné 26. nov.
jokati 12 avstrijskih Nemcev pod vodstvom Schö-
nererja. Da bi le bili ostali v „rajhu“ zunaj, ko
se jim baje v Avstriji tako „slabo“ godi. A ne,
vsi so se povrnili domov!

(V Sibirijo) se selijo ljudje bolj in bolj.
Nemci, Amerikanci, Angleži in dr. hité trumoma
v kraje, ki so se zdeli včasih strašni za pregnance.
Tam je že mnogo tvornic, velikanskih žag, rudo-
kopov itd. Tudi zlatu kopljejo: zlasti angleški ka-
pitalisti se zanimajo za zlato rudo. Največ ljudij
gre v Vladivostok. V San Francišku so ustanovili
rusko šolo, da se ondi Amerikanci naučé prej rušičine,
predno odrinejo v Sibirijo. Trgovina in obrt se raz-
vijata ondi prav velikansko. Rušičina se zdi torej
Amerikancem prav tako zelo potrebna, kakor se
zdi Nemcem. Le Slovincem je baje — kakor pravi
zagrižen Nemeč, kranjski deželni predsednik baron
Hein: „hvala Bogu!“ — odveč.

(Ravnodušni morilec.) Delavec Blaž Žitnik
je v Marktviertlu na Štajerskem svojega 60letnega
gospodarja pobil z lopato in vilami. Ko je gos-
podar pod udarci izdihnil dušo, šel je k deklam in
jim dejal: „Je že zdihnil. Ne bo več žgancev
jedel“. Oni teden je bil Žitnik pred graškimi po-
rotniki obsojen na smrt na vešala. Obsodbo je
vsprejel z besedami: „Je tudi prav!“

(Smešen prizor pri dunajski volitvi.) Na
Dunaju je bila v okraju Marija Pomagaj dné 27.
novembra dopolnilna volitev za državni zbor. Si-
jajno je zmagal krščanski socialist dr. Pattai. Pri
volitvi se je zgodilo mnogo smešnih prizorov. Naj-
bolj so se ljudje smejali nekemu debelemu social-
nemu demokratu, ki je na ves glas kričal, da ne
postane nikdar „črnuh“. V tem hipu pa je bil ne-
nadoma objet. Pritisnil ga je na svoje srce široko-
pleč — dimnikar. Ves črn jo je med burnim sme-
hom popihal zagriženi mokrač.

(Živ pokopan.) V pokrajini Kansas v se-
verni Ameriki je „umrl“ vsled vročinske bolezni v
vojaški bolnici 70letni John Clark in bil pokopan
na ukaz domačega zdravnika. Po njegovem po-
kopu je povedal jeden njegovih tovarišev, da so ži-
vega pokopali. S tem je provzročil tolik hrup, da
so za dva dni res mrtveca odgrebli. Po neprestanem
drnjenju njegovega telesa je prišel dozdevni mrlič
zopet k sebi. Izpovedal je potem, da je bil ves
čas pokopavanja v zavesti, toda ničesar ni mogel
storiti, da bi preprečil pokop.

(400 morilcev pred sodiščem.) V Sassani
v Italiji se bode pričel te dni ogromen proces. 400
oseb je obtoženih raznih roparskih umorov. Povab-
ljenih je k obravnavi 2000 prič.

(Nečloveški starši pred sodiščem.) Pred
dunajskimi porotniki se je minuli teden vršila raz-
prava proti poštnemu oficijalu Kučeri in njegovi
drugi soprogi. Obtožena sta, da sta svojega 11-
letnega otroka toliko časa mučila, da je vsled groz-
nega mučenja umrl. Nalagala sta njemu in mlaj-
šim bratom težavna dela, stradala sta jih, pretepa-
vala z bičem in palicami, privezavala po več dnij
na klop ali v prekratko postelj. Vse nju počenjanje
je merilo na to, da hočeta otroka umoriti, kar sta
tudi v besedah opetovano izražala. Obravnava je
trajala tri dni. Spravile so se na dan res strašne
reči. Nečloveško mater so obsodili na smrt. — Pred

istimi porotniki sta bila nekaj dnij prej na smrt
obsojena zakonska Hummel, ki sta svojega otročička
mučila do smrti. Roke sta mu vtikala v vrelo vodo,
tepla sta ga z železom, da je otrok imel vsa po-
lomljena rebra. Otrok je moral ležati na zaokro-
ženem kovčku, da je vedno padal na tla, najpo-
trebnejše hrane ni dobival otrok. Ker so otroku
sosedje dajali hrano skozi odprtino v vratih, je
mati zabila odprtino. Še ko je otrok podlegel red-
nemu mučenju, zagrabil ga je oče in mu dal klo-
futo. Obsodba se je glasila, da se najprej obesi
očeta Hummla in potem njegovo ženo Julijano.

(Deželni glavarji) vseh avstrijskih dežel so
imeli dné 28. nov. posvetovanje na Dunaju, kako
naj se zboljša denarno stanje posameznih kronovin.
Vlada je predložila načrt zakona, ki se predloži
deželnim zborom, s katerim se deželam priznava
pravica, da smejo od vsakega hektolitra alkohola
(žganja) pobirati po 10 gld. deželne doklade.

(To in ono.) Na Dunaju se je vršil dné
3. t. m. shod avstrijskih krščansko-socialnih de-
lavcev. Tudi slovenski delavci so bili zastopani.
— Umril je v Petrogradu dné 27. nov. nadškof
Koslovski, metropolit katoliške cerkve na Ruskem.
— V Lvovu je umrl bivši dolgoletni predsednik
drž. zbornice dr. Smolka, star 90 let. N. p. v m.!

(Žalosten pogreb.) Kakor poroča „Voss. Ztg.“
iz Bruselja, bil je v vasi Montbliart žalosten mrliški
sprevod. Zapustil je belgijsko vas Montbliart ob
francoski meji mrliški sprevod. Pogrebeci in vsi
sprevodniki bili so jako žalostni. Umrli je zahteval
baje v oporoki, da ga pokopljejo na Francoskem,
kjer je bil rojen. Jokajoč in glasno stokajoč je pre-
koračil sprevod mejo. Tu pridejo francoski colnarji
nasproti in zahtevajo, da odpro krsto. Žalostni po-
grebeci se branijo na vso moč proti tej zahtevi.
Toda colnarji ostanejo pri svoji zahtevi, zlasti, ker
so videli, da je nekaj sprevodnikov peté odneslo.
Le-ti, ki so bili obdani od colnarjev, so morali
ostati. Zacinjeno krsto ali „trugo“ so položili na
tla in jo odprli. Bila je do vrha polna bruseljskih
čipk ali „špic“. — Tako so hoteli utihotapiti čez
mejo dragoceno in z visokim davkom obloženo blago.
Seveda se je žalost pogrebcev še zvečala, ko so
jih prijeli in jim blago odvzeli.

(Vojska v južni Afriki) se srdito nadaljuje.
Angleži so dobili iz domovine znatno pomoč, a
vkljubo temu Buri zmogovito prodirajo ter se ju-
naško branijo pred Angleži. Le-ti v domovino si-
cer pošiljajo poročila o velikih „zmagah“, a redno
se pokaže, da so ta poročila ali povsem zlagana,
ali vsaj znatno pretirana. Dné 23. nov. je bila pri
mestu Belmont velika bitka. Angleški poveljnik,
general Methuen, je najprej poročal o zmagi. A
kmalu se je izvedelo, da je bil premagan in sam
ranjen. Na angleški strani je bilo ubitih 58 mož
in trije častniki, 21 častnikov in nad 300 mož je
ranjenih, 18 pa jih pogrešajo. Buri so imeli 10
mrtvih in 40 ranjenih. General Methuen je prišel
v pravo past pri reki Moder, da ne more uiti bur-
škim četam, ki ga od vseh strani obdajajo. —
Dalje se poroča, da se je mesto Ladysmith udalo
Burom, ki so je od vseh strani obdajali.

Naša gospodarska organizacija.

Št. Jakobska posojilnica v Rožu

je imela v minulem 27. upravnem letu 375.589 gld.
prometa. Stanje posojil je 195.146 gld., vlog 193.501
goldinarjev. Čistega dobička je bilo 211 gld., rez-
ervni zaklad je narastel na 12.343 gld. Pri obč-
nem zboru so se dovolile sledeče podpore: 1. po-
gorelcem v Št. Jakobski župniji 120 gld.; 2. za
velikovško šolo 30 gld.; 3. gasilnemu društvu v
Št. Jakobu 25 gld.; 4. živinorejskemu društvu v
Št. Jakobu 25 gld.; 5. v podporo Št. Peterski po-
družnici, prosi g. Fran Šuster, 100 gld.; 6. gosp.
dr. Janežič predlaga, pogorelcem, ki so dolžniki po-
sojilnice, vrh zgornjih 120 gld. še za eno leto od-
pisati obresti. Zbrani občni zbor je poročila vzel
na znanje ter jih z imenovanimi nasveti sprejel in
potrdil.

Gospodarske stvari.

(Plesnivo vino.) Plesnivost vina je lažje pre-
prečiti nego odpraviti, kajti gledati je le na snažno
in zdravo posodo, pa vino ne bo nikdar plesnivo.
Če pa dobi vino nekoliko okusa po plesnobi, iz-
gubi ga s časom, ako se precej pretoči v zdravo
in nekoliko zažvepljano posodo. Zato se pa takemu
vino pomaga, če ga denemo na sveže tropine, da
vnovič kipi. — Če je pa plesnivost že zelo močna,
težko jo je popolnoma odpraviti iz vina, saj ostane
še kisu in žganju, ki se naredita iz takega vina.
Plesnobo spravljajo iz vina tudi z mešanjem z oliv-
nim oljem ali z zdrobljenim ogljem, kar pa oboje
malo pomaga. „Prim.“

(Za cvetlice v posodah) je neobhodno po-
trebno, da se prst na vrhu velikrat zrahlja z le-

senim klinčkom. Če tega ne storiš, se prst vsled večkratnega prilivanja tako utrdi, da postane kakor kepa, skozi katero potem voda ne more prodreti. A preveč ne smeš prilivati, ker utegne škodovati. Če pa prilivaš, prilij tako, da bo vsa prst premočena. Če tega ne storiš, se prst sprime in postane trda kot kamen in cvetlica se posuši. Če se ti je pa prst že sprijela v kepo, postavi posodo v drugo posodo, ki je napolnjena z vodo in prst se bo omehčala. Voda, s katero prilivaš, mora biti vedno gorkejša ali vsaj tako gorka, kakor je prostor, kjer stoji cvetlice. Najboljša je mehka voda. Če pa prilivaš z vodo iz vodnjaka, pusti, naj prej stoji 24 ur. Zelo dobro je za cvetlice, če jih vsak dan po listih poškrabiš. Na vsakih osem dnov obriši z gobo prah s cvetlic. Posebno dobro je za cvetlice to-le gnojilo: Namoči obrezke od konjskih kopitov (pri vsakem kovaču jih lahko dobiš) ali pa od kravjih rogov v vodi, pusti nekaj časa stati in dobil boš izvrstno gnojilo za cvetlice.

(Dražbe.) Dne 29. dec. ob 11. uri se bodo na mestu prodajala posestva Dominika Markija Pandolfija v Guštanju, in sicer: grad Gamsenek, Jelenova kmetija na Selovcu, Pohilanova kmetija na Brezgovem vrhu, Skrovnikova kmetija na Berdinjah. Skupna cena je 100.305 gld.

V Železni Kapli se prodá dne 8. jan. 1900 po dražbi posestvo M. Bukovnika-Podbrežnika, hiš. št. 134. v Železni Kapli. Cenjeno je posestvo s pritlikinami vred na 3738 gld.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

Pesmi — zadušnice. V tem časniku že omenjene zadušnice „Pesem za pogrebno sv. mašo“ in „Z globočine se glasi itd.“, v enem zvezku, se takoj dobé komad po 40 kr. pri g. Val. Stolcerju, bivšemu učitelju v Gradcu, Herrgottswies-Gasse 24 E, kateri p. n. gospode, ki „K blagoslovu“ še niso plačali, zopet uljudno prosi, naj to kmalu storé, da bo zamogel stroške za tisk poravnati in pravočasno „Svete pesmi za adventni in božični čas“ izdati. Te pesmi so od cerkvenih oblastnij potrjene, zelo lepi napevi teh od slovitih veščakov cerkvene glasbe pregledani, in se tudi ta v vsacem oziru skrbno sestavljena in hvalevredna zbirka g. V. Stolcerja v obče najbolj priporoča. Komad te zbirke, ki obsega 24 pesmi in napevov, velja 1 gld. 5 kr. in dobé n. pr. naročniki, kateri ta znesek takoj imenovanemu skladatelju pošljejo, to naravnost po J. Blaznikovi tiskarni v Ljubljani odposlano.

Jeruzalemsko romanje je naslov knjigi, ki jo je spisal profesor bogoslovja č. g. Jožef Zidanšek. V tej knjigi se popisuje potovanje v sveto deželo. Knjiga je pisana poljudno in razumljivo. Obsega 207 strani ter se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, mehko vezana po 40 kr., trdo po 50 kr. in v platnu po 65 kr. s poštnino vred. Čisti pribitek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Želeti je, da se lepe knjige kolikor mogoče veliko razprodá.

Responsorije, ki se pejejo pri službi božji, je izdalo lavantinsko cecilijansko društvo. Gg. organistom jih kar najtopleje priporočamo. Dobivajo se pri cecilijanskem društvu in v tiskarni sv. Cirila v Mariboru po 20 kr. s poštnino vred.

Laški, nemški in slovenski pogovori s kratko slovnico slovenskega jezika se imenuje knjiga, katero je v V. izdaji na svitlo dala knjigarna Paternolli v Gorici. Cena 1 gld. — Prav dobro bo koristila taistim, kateri pri trgovini potrebujejo katere izraze za sporazumljenje z Lahi in Nemci. „Ljubite svoje sovražnike.“ Povest, spisal J. Spillmann iz J. D. Stane 20 kr. Povest je prav priporočljiva. Dobiva se v kat. bukvarni v Ljubljani.

„Prometni zemljevid“ znane trdkke G. Freytag na Dunaju za l. 1900. je izšel. Sestavljen je zelo pregledno in lepo. Obsega vse avstrijske železnice itd. Stane 1 gld.

„Zabavna knjižnica za slov. mladino,“ 8. zvezek. Marljivi nabiratelj in pisatelj g. A. Kosi v Središču na Štajerskem je izdal že 8. snopič svoje zbirke. Tudi ta snopič se dobro pridružuje prejšnjim ter je vreden vsega priporočila. Obsega povesti, pesmi, poučne ter kratkočasne sestavke itd. Cena 15 kr.

Listnica uredništva.

G. A. B. v Ž. Vi vprašate, ali bode „Mir“ prihodnje leto izhajal kot tednik, t. j. štirikrat na mesec. To je odvisno od tega, da se odpravi časniški kolek, da pokažejo rodoljubi do „Mir“-a malo več zanimanja in požrtvovalnosti in da se nabere več plačujočih naročnikov. Na rodoljubih je torej, da v tem oziru storijo svojo dolžnost! Zato na delo!

V Sinčovas. Podobo Vašega skladišča prinesemo v prihodnji številki.

G. dopisniku iz Logevasi: Vaš dopis smo prejeli, a tako pozno ga vendar ne kaže več objavljati. Sploh take „zahvale“ le neradi in izjemoma objavljamo. Gotovo tudi „zahvaljenim“ gospodom s tem le vstrežemo. To velja i več drugim dopisnikom.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico ima svoj letni občni zbor v sredo dne 13. dec. t. l., ob 8. uri zvečer, pri „Sandwirt“-u v klubovi sobi po običajnem dnevnem redu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Loterijske srečke od 2. decembra 1899.

Trst	60	34	57	82	22
Linc	75	2	82	59	34

Današnja številka obsega šest strani.

NAZNANILA.

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gld 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Slovensko vinogradniško društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejeno zavezo priporoča svojo veliko zalogo pristnih domačih vin, starih in novih iz Dolenjske, Štajerske, Istre, Vipave in Goriške. Vino je deloma doma prešano, isto oddaja se v sodih in fino v steklenicah. Zaloga in kletarstvo na Glincah št. 20 pri Ljubljani na lastnem posestvu. Na zahtevo pošiljajo se uzorci brezplačno.

Jakob Petschounig,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnice.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovitno usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarsko orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

E. ZBITEK

podobar v Novosadu pri Olomucu na Moravskem

izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurške jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

☛ Ceniki se pošiljajo zastonj. ☛

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

☛ Dobiva se povsod! ☛

Glavna zaloga pri: Iv. Jebačinu v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

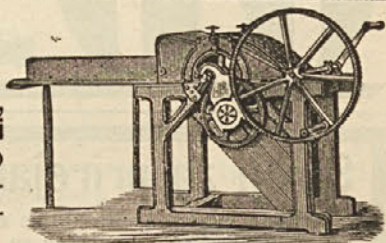
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse šte. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobo na levi strani.)

Cenike pošilja zastonj.

Vinodražba.

Kletarsko društvo v Ormoži, vpisana zadruga z neomejeno zavezo, nanzanja, da bode imelo dražbo svojih vin iz leta 1898. in 1899.

v petek dne 15. decembra 1899

ob 8. uri zjutraj v svojem hramu v Ormoži hiš. št. 5, popoldne pa v pivnici g. Jožefa Kralja v Paloveih blizu Ormoža. K tej dražbi se vinokupei uljudno vabijo.

Franc Hanželič, predstojnik.

Brady-jeve želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane 40 kr.
Dvojnata steklenica 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady.

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Umetnijski zavod za slikarije na steklo.

B. Škarda v Brnu.

Odlikovan osemkrat s prvimi darili.

Poseben zavod za slikana cerkvena okna v vsakem slogu in vsaki izpeljavi.

Ceniki, proračuni, načrti in osnutki, kakor vsi strokovnjaški nasveti zastonj.

➡ Pristopite slovenskemu kat.-pol. in gosp. društvu! ➡

KATHREINER-

Kneippova sladna kava.

Stara mamica, še meni!

Že leta sem izpričano izvrstna primes k bobovi kavi. — Pri živčnih, srcnih, želodečnih boleznih, pri pomanjkanju krvi etc. zdravniško priporočena. — Najpriljubljenejša kavina pijača v stotisočero rodovinah.

vseh nadomestkov za kavo ima zajamčeno

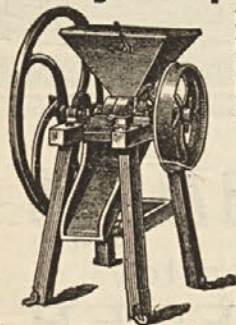
pristna Oelz-ova kava

odlično mesto. Zato se po svojih izjemno izvrstnih lastnostih hitro vpeljuje kot prijateljica res dobre kuhinje.

Samo pristna:

v rudečih zavojih z belimi trakovi.

Stroji za prirejanje krme za zimsko krmljenje v hlevu!

Rezalnice za rezanico, rezalnice za repo in krompir, mlini za robkanje in mečkanje, parnice za živinsko krmo, premakljive kotljaste štedilne peči z emailiranimi in ne-emailiranimi vložnimi kotlji, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, krompirja za mnoge kmetijske in gospodarske namene, dalje: robkalnice za koruzo, čistilnice za žito, trijerje, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih.

mlatilnice, vitle, jeklene pluge, valjarje, brane, najboljše sejalne stroje „AGRIKOLA“ (na kolesih), ne da bi bilo treba kolesa izpreminjati.

Samo ob sebi delujoče

škropilnice za uničevanje grenkuljice,

izdelujejo in pošiljajo z jamstvom kot posebnost v najizvrstnejši in priznani najboljši sestavi,

PH. MAYFARTH in sodr.

c. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na Dunaju, III. Taborstrasse 71.

Odlikovana z čez 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnam.

Ilustrovani ceniki in mnoga priznalna pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, od koder se tudi jeden kos z obratno pošto razpošilja, ako se naroča po pošti.

2 leč mestnega trga in lekarno Trnkóczy-jav Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy,

v Ljubljani,

priporoča naslednja, že mnogo let z dobrim uspehom preskušena zdravila:

Dr. pl. Trnkóczy-ja

želodečne

kapljice. Dobro sredstvo za želodec. — 1 steklenica 20 kr., 12 steklenic 2 gld.

Dr. pl. Trnkóczy-ja

kroglice

odvajalne (čistilne), čistijo želodec. — Škatlja 21 kr., 6 škatljic 1 gld. 5 kr.

Pocukrane kroglice, 1 škatlja 40 kr., 3 škatlje 1 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

prsni, pljučni in kašljav sok ali zeliščni sirup, sestavljen z lahko raztvorljivim vapnenim železom, utiša kašelj, raztvorja sliz, ublažuje bol in kašelj, vzbuja slast do jedi in tvori kri. — 1 steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

protinski ali drgnilni cvet (udov cvet, Gichtgeist) je kot bol utešujoče, ublažujoče drgnjenje za križ, roke in noge, kot novo poživljuje drgnjenje po dolgi hoji in težkem delu itd. priporočljivo. — 1 steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

tinktura za

kurja očesa,

Varstvena znamka.

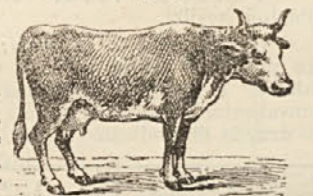
izkušeno sredstvo zoper boleča kurja očesa, bradavice, otrpnenje kože, kraste, roženico, žulje in ozeblin. Ima to veliko prednost, da se samo le s priloženim čopičem bolni del namaže. — Steklenica po 40 kr., 6 steklenic 1 gld. 75 kr.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, kmetovalcev, živinorejcev itd. obrnjena na ohranitev zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na naše doktor Trnkóczy-jeve redilne preparate za živino.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

živinski

redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že skoro 50 let z najboljšim uspehom v rabi, kedar živina noče žreti in da se zboljša mleko. — Zamotek z rabilnim navodom 50 kr., pet zamotkov samo 2 gld.

Varstvena znamka.

Praščičji

krmilni in redilni prašek. Varstveno in dijetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, za tvorbo mesa in masti. — Zamotek 25 kr., pet zamotkov samo 1 gld.

Varstvena znamka.